

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-חזרה insertion of an earlier segment-קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ- proof-ראיה-!</p>
---	--

סנהדרין-חלק		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב
עד שיודה רובה.													ק.יב.
היכי עבדינן?													ק.יב.
דנין - וחובשין, דנין - וחובשין.	רב יהודה:												ק.יב.
נמצא אתה מענה את דנין של אלן	אמר ליה עולא:												ק.יב.
דנין - וסוקלין, דנין וסוקלין.	אלא אמר עולא:												ק.יב.
דנין וסוקלין דנין וסוקלין.	איתמר, רבי יוחנן:												ק.יב.
מרבין להן בתי דינן.	ריש לקיש:												ק.יב.
איני?													ק.יב.
(דברים י"ז) והוצאת את האיש ההוא או את האשה ההיא - איש ואשה אתה מוציא לשעריך ואי אתה מוציא כל העיר כולה לשעריך	והאמר רבי חמא בר יוסי אמר רבי אושעיא:												ק.יב.
אלא: מרבין להן בתי דינן, ומעיינן בדיניהן, ומסקינן להו לבית דין הגדול, וגמרי להו לדיניהו, וקטלי להו.													ק.יב.
הכה תכה את ישבי העיר וכו'.													ק.יב.
החמרת והגמלת העוברת ממקום למקום, לנו בתוכה והודחו עמה, אם נשתהו שם שלשים יום - הן בסייף, וממונן אבד. פחות מיכן - הן בסקילה, וממונן פלט.	תנו רבנן:												ק.יב.
כמה יהיה בעיר ויהיה כאנשי העיר - שנים עשר חדש	ורמינהו:												ק.יב.
לא קשיא הא - למיהו מבני מתא, הא - למיהו מיתבי מתא.	רבא:												ק.יב.
המודר הנאה מבני העיר, אם יש אדם שנשתהא שם שנים עשר חדש - אסור ליהנות ממנו, פחות מיכן - מותר ליהנות ממנו. ביושבי העיר, אם נשתהא שלשים יום - אסור ליהנות ממנו, פחות מיכן - מותר	והתניא:												ק.יב.
החרם אתה ואת כל אשר בה כו'.													ק.יב.
(דברים י"ג) החרם אותה ואת כל אשר בה - פרט לנכסי צדיקים שבחוצה לה. ואת כל אשר בה - לרבות נכסי צדיקים שבתוכה, שללה - ולא שלל שמים, ואת כל שללה - לרבות נכסי רשעים שחוצה לה.	תנו רבנן:												ק.יב.
מפני מה אמרה תורה נכסי צדיקים שבתוכה יאבדו - מי גרם להם שידורו בתוכה - ממונם, לפיכך ממונם אבד	רבי שמעון:												ק.יב.
(דברים י"ג) ואת כל שללה תקבץ, לרבות נכסי רשעים שבחוצה לה.	אמר ר':												ק.יב.
ובנקבצים לתוכה.	רב חסדא:												ק.יב.
פקדונות של אנשי עיר הנדחת מותרין.	רב חסדא:												ק.יב.
היכי דמי?													ק.יב.
אי לימא דעיר אחרת, ואיתנהו בגוה													ק.יב.
פשיטא דמותרין, לאו שללה הוא													ק.יב.
ואלא דידהו, ואיתנהו בעיר אחרת													ק.יב.
אי דנקבצין לתוכה, אמאי מותרין? ואי אין נקבצין לתוכה, הא אמרה חדא זימנא?													ק.יב.
לא, לעולם דעיר אחרת דמפקדי בתוכה. והכא במאי עסקינן - כגון דקביל עליה אחריות, מהו דתימא: כיון דקביל עליה אחריות - כדידה דמי, קא משמע לן.													ק.יב.
בהמה, חציה של עיר הנדחת וחציה של עיר אחרת - אסורה. עיסה חציה של עיר הנדחת וחציה של עיר אחרת - מותרת. מאי טעמא? בהמה - כמאן דלא פליגא דמיא, עיסה - כמאן דפליגא דמיא.	רב חסדא:												ק.יב.
בהמת עיר הנדחת מהו דתיתנהו בה שחיטה לטהרה מידי נבילה? לפי חרב אמר רחמנא, לא שנא שחטה משחט לא שנא קטלא מקטל? או דלמא כיון דשחטה - מהניא לה שחיטה - מאי?	בעי רב חסדא:												ק.יב.

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראייה-</p>
מקרא-key:	

סנהדרין-חלק		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
תיקו.												ק"ב
שיער נשים צדקניות מהו?	בעי רב יוסף:										◊	ק"ב
הא דרשעיות - אסור? (דברים י"ג) תקבץ ושרפת כתיב, מי שאינו מחוסר אלא קביצה ושריפה, יצא זה שמחוסר תלישה וקביצה ושריפה.	רבא:										⋈	ק"ב
בפיאה נכרית.	אלא אמר רבא:										!	ק"ב
היכי דמי?											^	ק"ב
אי מחובר בגופה											!	ק"ב
כגופה דמיא.											⋈	ק"ב
לא צריכא, דתלי בסיבטא. כנסכי צדיקים שבתוכה דמי - ואבד, או דלמא כיון דעילא ונפקא - כלבושה דמי											!	ק"ב
תיקו.											■	ק"ב
ואת כל שללה תקבץ אל תוך רחבה וכו'.											■	ק"ב
אין לה רחוב - אינה נעשית עיר הנדחת, דברי רבי ישמעאל.	תנו רבנן: [רבי ישמעאל]										◊	ק"ב
אין לה רחוב - עושין לה רחוב	רבי עקיבא:										◊	ק"ב
במאי קמפלגי?											^	ק"ב
רחובה - מעיקרא משמע	מר סבר: [רבי ישמעאל]										!	ק"ב
רחובה - השתא נמי משמע.	ומר סבר: [רבי עקיבא]										!	ק"ב
והקדשות שבה יפדו כו'.											■	ק"ב
היו בה קדשים, קדשי מזבח - ימותו, קדשי בדק הבית - יפדו, ותרומות ירקבו, ומעשר שני וכתבי הקדש יגנוזו.	תנו רבנן: [ת"ק]										◊	ק"ב
בהמתה - ולא בהמת בכור ומעשר, שללה - פרט לכסף הקדש וכסף מעשר.	רבי שמעון:										◊	ק"ב
היו בה קדשים, קדשי מזבח - ימותו.	אמר ר:										■	ק"ב
ואמאי ימותו? ירעו עד שיסתאבו, וימכרו, ויפלו דמיהן לנדבה											⋈	ק"ב
(משלי כ"א) זבח רשעים תועבה.	רבי יוחנן:										!	ק"ב
ממון בעלים הוא, והכא בקדשים שהייב באחריותו, ורבי שמעון היא	ריש לקיש:										!	ק"ב
ממון בעלים הוא.	דאמר: [רבי שמעון]										!	ק"ב
הא מדסיפא רבי שמעון היא - רישא לאו רבי שמעון											⋈	ק"ב
בקדשים קלים, ואליבא דרבי יוסי הגלילי											!	ק"ב
קדשים קלים ממון בעלים.	דאמר: [רבי יוסי הגלילי]										!	ק"ב
אבל קדשי קדשים מאי - יפדו, אדתני סיפא קדשי בדק הבית יפדו, ליפלוג וליתני בדידה: במה דברים אמורים - בקדשים קלים, אבל קדשי קדשים - יפדו											⋈	ק"ב
כיון דאיכא חטאת שמתו בעליה דלמיתה אזלא - לא פסיקא ליה.											!	ק"ב
בשלמא רבי יוחנן לא אמר כריש לקיש - דכתיב (משלי כ"א) זבח רשעים תועבה, אלא ריש לקיש מאי טעמא לא אמר כרבי יוחנן?											⋈	ק"ב

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ- proof-ראייה-!</p>
---	---

סנהדרין-חלק		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
ואלא בעיר אחרת, ואסקוהו לגוה											!	;	קיב:
הא קלטוהו מחיצות											;	;	קיב:
אלא לאו - בגבולין											!	;	קיב:
וקתני יגנון												;	קיב:
לא, לעולם דעיר אחרת, ואסקוהו לגוה. והכא במאי עסקינן - שנטמא.												!	קיב:
ולפרקיה												;	קיב:
מניין למעשר שני שנטמא שפודין אותו אפילו בירושלים - תלמוד לומר (דברים י"ד) לא תוכל שאתו, ואין שאת אלא אכילה, שנאמר (בראשית מ"ג) וישא משאות מאת פניו.	דאמר רבי אלעזר:											;	קיב:
הכא במאי עסקינן - בלקוח.												!	קיב:
ולפרקיה												;	קיב:
הלקוח בכסף מעשר שנטמא - יפדה.	דתנן:											;	קיב:
כרבי יהודה												!	קיב:
יקבר.	דאמר: [רבי יהודה]											!	קיב:
אי הכי, מאי איריא עיר הנדחת? אפילו דעלמא נמי												;	קיב:
אלא, לעולם בטהור, וכגון דנפול מחיצות, וכדרבא.												!	קיב:
מחיצה לאכול - דאורייתא, לקלוט - דרבנן. וכי גזור רבנן - כי אתנהו למחיצה, כי ליתנהו למחיצה - לא.	דאמר רבא:											!	קיב:
כתבי הקדש יגנון.												;	קיב:
מתניתין דלא כרבי אליעזר.												;	קיב:
כל עיר שיש בה אפילו מזוזה אחת - אינה נעשית עיר הנדחת, שנאמר (דברים י"ג) ושרפת באש את העיר ואת כל שללה כליל, והיכא דאיכא מזוזה - לא אפשר, דכתיב (דברים י"ב) לא תעשון כן לה' אלהיכם.	דתניא רבי אליעזר:											;	קיב:
אמר הקדוש ברוך הוא וכו'.	רבי שמעון:											;	קיב:
לימא בדדרי אבין אמר רבי אילעא קמיפלגי.												;	קיב:
כל מקום שאתה מוצא כלל בעשה ופרט בלא תעשה - אין דנין אותו בכלל ופרט.	דאמר רבי אבין אמר רבי אילעא:											;	קיב:
דמר אית ליה דרבי אבין	[רבי עקיבא]											;	קיב:
ומר לית ליה דרבי אבין?	[רבי יוסי הגלילי]											;	קיב:
לא, דכולי עלמא אית להו דרבי אבין, והכא בהא קמיפלגי												!	קיב:
עוד - לגמרי משמע	מר סבר: [רבי יוסי הגלילי]											!	קיב:
עוד - לכמה שהיתה אינה נבנית אבל נעשית היא גנות ופרדסים.	ומר סבר: [רבי עקיבא]											!	קיב:
היו בה אילנות תלושין - אסורין, מחוברין - מותרין. של עיר אחרת בין תלושין בין מחוברין - אסור.	תנו רבנן:											;	קיב:
מאי עיר אחרת?												^	קיב:



Talmud Navigator

♦ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story	■ מימרא-statement ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
---	--

מקרא-key:

סנהדרין-חלק	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ												
מימרא														
רשע בא לעולם - הרון בא לעולם, שנאמר (משלי י"ח) בבוא רשע בא גם בו ועם קלון חרפה, רשע אבד מן העולם - טובה באה לעולם, שנאמר (משלי י"א) ובאבד רשעים רנה. צדיק נפטר מן העולם - רעה באה לעולם, שנאמר (ישעיהו נ"ז) הצדיק אבד ואין איש שם על לב ואנשי חסד נאספים באין מבין כי מפני הרעה נאסף הצדיק, צדיק בא לעולם - טובה באה לעולם, שנאמר (בראשית א') זה ינחמנו ממעשנו ומעצבון ידינו.	תנו רבנן:											◊		קיב:
הדרן עלך כל ישראל יש להם חלק וסליקא לה מסכת סנהדרין													◊	